

РЕШЕНИЕ

№ 1841

гр. София, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **11880** по описа за **2023** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
С касационна жалба началник сектор при отдел „Пътна полиция“ - СДВР, чрез юрисконсулт - пълномощник, оспорва Решение № 4936 от 31.10.2023 г., постановено по НАХД № 14991/2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 106 състав. Със съдебното решение: А/ е отменено Наказателно постановление № 21-4332-028224/31.03.2022г. на началник сектор при отдел „Пътна полиция“ – СДВР, в частта, с която на основание чл. 175а, ал. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца, за нарушение по чл. 104б, т. 2 ЗДвП (пункт 2 от НП); Б/ наказателното постановление е отменено, в частта, относно наложено на основание чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв., за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП (пункт 3 от НП); В/ е изменено наказателното

постановление в частта на наложена „глоба“ на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП, като нарушението е преквалифицирано от чл. 6, т. 1 от ЗДвП на такова по чл. 6, т. 1 ЗДвП във вр. с чл. 31, ал. 7, т. 1 ППЗДвП (пункт 1 от НП).

Касаторът не се явява и не е представляван. С касационната жалба е заявил оспорване на въззивното решение в частите му по т.т. А и Б, по горе. Според касатора, както в АУАН, така и в НП пълно и точно са описани всички елементи от състава на нарушенията, не е ограничено процесуалното право на защита на жалбоподателя и същевременно правилно е приложен материалния закон. Счита, че като е възприел обратното районният съд е постановил неправилен съдебен акт, който следва да бъде отменен, а наказателното постановление да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на заплатения от ответника адвокатски хонорар.

Ответникът, в писмен отговор – становище, както и в проведеното съдебно заседание, лично и посредством упълномощен адвокат, оспорва касационната жалба и моли съда да постанови решение, с което да остави в сила обжалваното решение. Претендира да му бъдат присъдени разноски за адвокатски хонорар.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна, а решението за правилно.

Административен съд София-град, XII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че трима полицейски служители на ОПП - СДВР (свидетели по делото) установили на 25.12.2021 г., около 23:30 часа, в [населено място], по [улица], водачът - Й. да управлява лек автомобил марка „Н.“, с рег. [рег.номер на МПС] , с посока на движение от [улица]към [улица], като на кръстовището навлиза и преминава на червен сигнал на работещата в нормален режим светофарна уредба с въртене на задвижващите колела на превозното средство и с пълна газ, извършвайки пълен кръг в района на кръстовището и

преминавайки в лентата за насречно движение. За тези действия, с които създава предпоставки за ПТП и използва път, отворен за обществено ползване не по предназначение, в рамките на служебните си задължения, полицейските служители спрели водача - Й.. При извършената проверка било установено, че същият не представя и контролен талон към СУМПС. За констатираното, на място е съставена докладна записка от полицейският служител Д.. Срещу жалбоподателя Й. бил съставен АУАН Серия АД № 207965/26.12.2021 г., а въз основа на него и обжалваното пред Софийски районен съд наказателно постановление № 21-4332-028224/31.03.2022 г.

Посочената фактическа обстановка е възприета от въззивната инстанция, въз основа на писмените доказателства представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК, както и на свидетелските показания на очевидците - полицейските служители Л. Д., Б. Б., Л. Р. и наблюдавалите водача от разстояние негови познати - А. Н. и О. Я..

Във въззивното решение на първо място е прието, че съставеният АУАН и издаденото НП са издадени от материално компетентни лица, без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон. Във връзка с наведените от Й. възражения в мотивите на решението е обърнато внимание, че в случая е налице пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в НП, като с изискуемата се от закона конкретика административните органи са очертали времето, мястото, механизмът на твърдените нарушения, поради което правото на защита на Й. не е нарушено. За да отмени НП по пункт 2 (в обжалваната част по т. А, по горе) въззивният съд е приел, че административното обвинение не е доказано по безспорен начин. Според СРС, свидетелските показания на разпитаните полицейски служители са противоречиви и не следва да бъдат кредитирани. В постановеното решение съдебният състав на СРС се позовава единствено на разказите на Н. и Я., като обосновава извод, че в случая се касае за инцидентна проява, дължаща се на рязкото натискане на педала на газта при извършване на маневра „обратен завой“ от страна на водача Й.. Посочено е още, че недостатъчното сцепление на гумите се дължи на мократа пътна настилка, а не на целенасочено извеждане на автомобила извън контрол, в нарушение на изискването за

използване на пътя единствено по предназначение за превоз на хора и товари. В тази връзка е приет извод, че нарушението по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП не е извършено, а административнонаказателната отговорност на Й. е ангажирана незаконосъобразно. Относно административното нарушение по пункт 3 (в обжалваната част по т. Б, по горе), изразяващо се в неносене /непредставяне/ от страна на Й. на контролен талон към СУМПС (чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП) въззивният съд е намерил, че също следва да бъде отменено, доколкото след изменението с ДВ бр. 67 от 04.08.2023 г. визираното правно задължение и санкцията за него са отпаднали.

Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е постановено от компетентен съд, в рамките на правомощията му и след сезиране с допустима жалба, поради което е валидно и допустимо.

Правилно СРС е приел, че в хода на АНП не са допуснати съществени процесуални нарушения във формата на АУАН и НП.

Споделя се становището, че вмененото на Й. с пункт 2 от НП нарушение не е доказано, тъй като са налице противоречиви показания, относно възприетата фактическа обстановка от разпитаните очевидци – служители на 09 РУ – СДВР. От същите не може да се установи и наличие на умисъл в поведението на водача. Мокра пътна настилка също може да е обективна причина за поднасяне на автомобила при обратен завой. В закона не се съдържа легална дефиниция досежно „ползването на пътя за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари“ (чл. 104б, т. 2 от ЗДвП), което предполага запълването на бланкетния състав на нормата с конкретно съдържание, според особеностите на всяка хипотеза. В практиката се е наложило понятието „дрифт“, което следва да се разбира като специфичната техника на шофиране, при която шофьорът преднамерено извежда даденото превозно средство извън контрол чрез „презавиване“, което води до загуба сцеплението на задните гуми. В случая от събраните доказателства не се установява водачът да е целял преднамерено да изведе автомобила извън контрол, а описаните от очевидците обстоятелства във връзка с извършената маневра „обратен завой“ в дадените от тях показания са противоречиви.

В останалата обжалвана част по пункт 3 от НП (в обжалваната част по т. Б, по горе) решението също следва да бъде потвърдено, предвид следното: приетото изменение с

ДВ, брой 67 от 04.08.2023 г. на разпоредбата на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, с което е отменено задължението за носене от водачите на контролния талон към свидетелството за управление на МПС, респ. неносенето на същото е несъставомерно и не е предпоставка за образуване на административнонаказателно производство. Изменението е влязло в сила на 07.08.2023 г. и правилно е взето предвид от въззивната инстанция, предвид нормата на чл.3 ал.2 от ЗАНН. Ето защо НП, в частта (пункт 3), в която Й. е сакциониран за нарушение на чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДвП и му е било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лева правилно е отменено с решението на районния съд в тази част.

С оглед изхода на спора, на ответника по касация, на основание чл.63, ал.3 ЗАНН, вр. чл.143 АПК, следва да се присъдят сторените по делото разноски. Същите са доказани в размер на 600 лева пред касационната инстанция.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 222, ал. 1, вр. чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, Х. касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4936/31.10.2023 г. на Софийския районен съд, НО, 106 състав, по НАХД № 14991/2022 г. в обжалваната част, в която е отменено Наказателно постановление № 21-4332-028224/31.03.2022г. на началник сектор при отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с което на Д. П. Й. на основание чл. 175а, ал. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца за нарушение по чл. 104б, т. 2 ЗДвП и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв. за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Д. П. Й., ЕГН [ЕГН], сумата от 600 /шестстотин/ лв. адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.